τ̄ π̄ ſ. ...οῖς ἐκ ζῶν ἐρώνων ἐμπολῶσιν ἀπὸ ζῶν ἀρχῶν. [Ἐρανεμποῖοι, ἀπὸ ζῶν ἐρώνων κῆνται. Ἐρανίζης, φίλεργος Ἐργαδίνη, ἐργαλικῶς ἔχειν] Ἔρανα, δῶρα ἐκ συλλογῆς ἢ Ἐρανίζη, ἐκ συνεισφορᾶς δῶρον. Ἔρανος, ἐπίλεκτη, εἰσφορά, ἢ συλλογή, ἢ σπουδαῖον. Ἐρανίσαι, Δημοσθένης ἀντὶ τῦ ἔρανον εἰπῆσαι. Ἐρανίζης ἢ μᾶλλοι κυρίως ἐστὶν ὁ τῦ ἐράνου μετέχων, καὶ τὴν φορὰν, ἣν ἕκαστος μήνος τοῖς καταβάλλειν, εἰσφέρειν. [Ἐρανισαί, ὡς ἡμεῖς καλοῦμεν. Ἀριστοφάνης ἑλκάδων. πρώην ἐρανισὰς εἰσιὼν ἡψήσα εἶνος. Ἐρανίσαι, τὸ τ̄ π̄ ſ. λαβεῖν ἔρανον, ἢ συλλέξαι ἀπὸ τίνος. Ἐρανιῶν, ἐρανιζόμενος. Ἐρασταί, καὶ ἐρωτίζειν λέγουσιν. Ἐρασιχθοῦσιν, σταλεῖσθαι] Ἐρίανη, ἡ Ἀθηνᾶ, [παρὰ τὸ ζῶν ἔργων ἐπισταῖν, ἰδίως εὐφυΐας ἢ τ̄ π̄ ſ. τέχνας. Ἐργασίλεον λέγουσι. Ἐργα νέων, παροιμία ἐπὶ τῶν ἔξω προσαγορευομένη. Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, οὐκαὶ δὲ γερόντων] Ἐρίβοια, ἡ Θρᾴκη ἐστὶν, ἀπὸ Ἐρίβοιας τῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἄβας νύμφης. Ἐργοδίκης καὶ Ἐργοφίλοι, σταλῆναι Ἀθηναίων. Ἔργον εἰπεῖν, χαλεπὸν εἰπεῖν. [Ἐργολαβῆσαι λέγουσι. Ἔργον, ὁ μισθὸς, καὶ λαβεῖν ἔργον, τὸ μισθῶσαι ἑαυτόν. Ἐργολάβοι, οἱ πρόϊσάμενοι ἴνων] Ἐρεβίνθινος Διόνυσος ἀντὶ τῦ ζωμοῦ, παροιμία. [Ἑλκλαι δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπὸ ...ῶν ἀφορμαὶ ζῶν εἴδη χρημάτων, εἶτα τ̄ π̄ ſ. μοχθηρῶν ..... παρεχομένων] Ἐρεβινθος, λίθος. [Ἐρείδειν τὸ ἑστάναι σφοδρῶς, ἢ ἄλλο τι τ̄ π̄ ſ. ἐνεργεῖν συνεχῶς. ταχυνισαῖς ἐρειδεῖον, κάρφ καλόπιν σφῶν εἰφόμαι. Ἐρεσθαι, ἐρωτᾶσθαι, πυθέσθαι] Ἐρέσσειν, συνεχῶς ἐλαύνειν. ἀπὸ ζῶν ἐρεσσόντων. [Ἐρεχθεῖν πολὺ παρὰ Πλάτωνι ζῶ φιλοσόφω, καὶ τ̄ π̄ ſ. παρὰ Ξωσιν. μέτρον δὲ ἀπὸ τῦ ἐρᾶν καὶ ἀπὸ τῆς λέξης] Ἐρεχθεῖδα, σκώπτουσα καὶ χλευάζουσα καὶ οἷον ἐρίζουσα. [Ἐρεχθιάκοὶ καλάμοι, ἐπὶ Διφίλῦ ἀρχόντος ἐγράφαν ψηφίσμα τῦ ὁμήρους τ̄ π̄ ſ. καταλέξαι Ἐρεχθιακῶν πλεοιωτάλων. Ἐρεφθεὶς, ἐπισκεφθεὶς] Ἐρῆμη δίκη, ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος, ἐπὶ τὴν κρίσιν, καταδικάζηται. Ἐρήμην ἁλῶναι. Ἔρημον ἐμβλέπειν, ἀκίνητον καὶ νωθρόν. οἷον, οὐ σὺν ἐρήμῳ ἢ πέλαγος μέγα καὶ ἀχανὲς βλέπωμεν. Ἀριστοφάνης Πολυείδῳ. Ἔριθος, ἡ μισθῦ ἔργα ἐργαζομένη. Ἐρίκη, εἶδος φυτῦ. [Ἐρίκλων, ζῶν ὀλίγων πυρῶν, καὶ μὴ σὺν ἄλευρα ἀλληλεσμένων, ἀλλ' ὥσπερ δύο ἓξ, ἐνὸς γενομένου τῦτο λέγουσιν Ἐρίκλων. Ἐρινάζειν, ὀλυνθοῦν περι- τ̄ π̄ ſ. ἀπτειν ταῖς ἡμέραις συκαῖς ἀπὸ ζῶν ἐρινεῶν καὶ ἀγρίων συκῶν, ἐξ ὧν οἱ λεγόμενοι ὄφῆνες μετεισέρχονται εἰς ἡμέρων συκῶν καρπόν, καὶ κραδύνεσθαι, αὐλόν, ὥστε μὴ ἀποῤῥυῆναι ζῶν δένδρων. Ἐρινεῶν, πᾶσον. τὸ χθόνιον] Ἐρίπναι, [αἱ ἀπῤῥωγάδες πέτραι] Ἐρικτεώμενον..... Ἐρίων στέφανος, ἀντὶ τῦ στέμμα περιθέντες. Πλάτων πολιτικῷ. [Ἔρκάνη. φραγμός. Ἔρκεσι, φυλακαῖς. Ἔρκη πλεκτά τινα ἐκ ῥιζῶν οἱ κωμικοὶ, οἱ τ̄ π̄ ſ. παλαιοὶ καλοῦσιν. Ἕρκιος, μεγάλως. λέγεται δὲ καὶ ζεὺς ἕρκιος εἶναι. Ἕρκειον Διὸς Ἕρκον Ἀθηναῖοι ᾠκοδόμησαν. ἐν φυλακᾷ τῦ οἴκου ἱδρυσάμενοι.] Ἕρκειον διακαλοῦσιν, ἢ Ἕρκειος Ζεὺς, ὦ βωμοὶ ἐντὸς Ἕρκος ἐν τῇ αὐλῇ ἱδρύσαι. ἢ γὰρ περίβολον Ἕρκος ἔλεγον. μᾶλλον δὲ τῆς πολιτείας οἷς ἦν Ζεὺς Ἕρκειος. [Ἐρικόπιζα, τὰ περιτεθειμένα κλαδευθέντα ξύλα τ̄ π̄ ſ. πρὸς τὸ μὴ ὑπερβαίνειν δύνασθαι.] Ἑρμᾶς, ὑφαλὸς πέτρα. Ἀντιφῶν καὶ Ἀνακρέων καὶ Ἀριστο- φάνης. [Ἑρμαῖ, Μενεκλῆς ἢ Καλλίστρατος ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων γράφει ταύτη· ἀπὸ γὰρ τῆς ποικίλης, καὶ τῆς τῦ βασιλέως στοᾶς εἰσὶν οἱ Ἑρμαῖ καλούμενοι. Ἐκάλουν δὲ οὕτως ἐπάρχιοι Ἑρμαῖ ἀπὸ ἐπάρχου τῦ Πεισιστράτου. Ἑρμαῖον, τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος· ἀπὸ ζῶν ἐν ταῖς τ̄ π̄ ſ. ὁδοῖς ἱδρυμένων ἀπαρχῶν, ἃς οἱ ὁδοιπόροι καθιέρουν. Ἑρμαφρόδιτοι, ἢ ᾗ ἀμφοτέρα ἔχοντα τὰ μόρια ἀρρένων καὶ θηλειῶν· ἢ ᾗ ἀσθενῆ καὶ ποιητικὰ καὶ πάσχοντα. [Ἑρμῆς ἡμι- κέφαλος· Ἑρμῆς, τροφεὺς, ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἱδρυμένος, ἀπὸ τροφεως ζῶν θυρῶν. Ἑρμῆς τ̄ π̄ ſ. ἡμικέφαλος, ἐν Κεραμεικῷ τελεταρχίδος ἔργον.] Ἑρμῆς πρὸς τῇ πυλίδι φιλόχορος λέγε- ται, ὅτι οἱ ἐννέα ἄρχοντες ταῖς φυλαῖς ἀνέθησαν Ἑρμῆν παρὰ τὴν πυλίδα. Ἑρμιάς, ὄνομα κύριον, ὁ ἐννεάχοι ὁ ἡρίπαιος, οἰκεῖος δὲ διέκειτο πρὸς Ἀριστόλαον, καὶ τὴν θεὸν ἀντὶ φυγαλέφα ἔδωκε ζῶ φιλοσόφῳ. [Ἑρμῆς, ποσεως εἶδος, ὡς ἄγαθὸς καὶ Διὸς Σωτῆρος. Ἑρμεῖ, καὶ [ἐξ Ἑρμοῦ] τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς. Ἑρμιόνη, χωρίον ἀσυλον. ἢ πόλις, ἢ ἐν Πελο- τ̄ π̄ ſ. ποννήσῳ ἔχθρα ἱερὰ Δημήτρος καὶ Περσεφόνης Ἄσυλος. Ἑρμοκοπίδαι, οἱ ζῶν Ἑρμῶν ἀφ' ἡμῶν Ἀλκιβιάδης καὶ εἰδῶα ἀποκόψαντες. φασὶ δ' Ἀλκιβιάδην συμπράξαντα κοινῇ τὸ πρᾶξαι. Ἑρμοκοπίδας, ὅτως ἐκλήθησαν οἱ τῆς περικοπῆς τῶν Ἑρμῶν. ὅτως Ἀριστοφάνης. Ἑρμῆς ἢ κλῆρος, ὁ πρῶτος ἀνελκόμενος. ἐνωλκήθη γάρ, καὶ ἡμῖν τῦ ἐκ φυλλον ἐμβάλλειν ἐλαίας, καὶ πρῶτον ἕλκειν ζυλόν. Ἐλαύχανε δὲ, ὁ μετὰ τοῦτον] Ἑρμοῦ δῆμοι εἰσὶ τῆς Ἀκαμαντίδος. Διονύσιος δὲ ἀδελφοῦ λέγει, τὸ Ἕρκος ὦ Ἕρκος. Ἑρμιονεῖς χάρις ἡ καὶ ἀνάγκην διδομένη. Ἑρόμενος, ἐρωτῶν. Ἐροιάδαι, ὁ Ἐροιαδαί· δῆμός ἐστι, τῆς Ἐπρο- τ̄ π̄ ſ. θοωνίδος φυλῆς. [Ἑρπεῖ, βαδίζει τῇ κοιλίᾳ. Ἑρπύνη, πᾶσι ἐστὶ χαλεπόν· ἀπὸ τῦ ἕρπειν καθ' ὅλου τῦ σώματος. Ἑρπύζων, ἐκ μεταφορᾶς βαδίζων. [Ἔρρε, φθείρε] ἀπ- ὀλλύου. Ἔρρω, καταπίπτω. [Ἔρρειν, φθείρεσθαι.] Ἐρρέτην, οἰμωγὴν, φυγὴν. Ἔρρηκε, φθείρεται. Ἐρρήσθαι, φθείρεσθαι, καὶ ἐρρήθαι, φθαρῆναι. Ἐρρηνοθοσκοί, οἱ προκαλυβοσκοὶ ἐν προκαλυβοσκοὶ ἐν Σαλαμῖνι οἱ ζῶν Σοφοκλέους. Ἴσως ἀπὸ τῦ Ἄρην. Ἐρρήσεις, μετὰ βίας εἰσελεύσῃ. Ἐρρη- σάνθη, ἐψηφίσαντο. Ἔρριον, εἰς φθορὰν. Εὐριπίδης. Ἔρριον, ἰάχιον. Ἐρριπίζετο, ἠύξητο, ἀντὶ τῦ ἐτυκαίετο· κυρίως γὰρ ἐπὶ πυρὸς λέγεται] Ἐρρόντων, φθειρόντων. Ἐρρώσθαν. Ἐρρωγότες διεσπασμένοι. Ἔρρων, μετὰ φθορᾶς παραγενόμενος, ἢ πορευόμενος. [Ἐρρωπίζομεν, σώματα καὶ συμπεφυρμένα ἐποιοῦμεν. Ῥῶπος γὰρ ὁ ποικίλος καὶ λεπτὸς τ̄ π̄ ſ. χόρτος.] Ἐρρώσθαι, ἐπερρώσθησαν. Ἐρρῶσθαι, φράσας οἰμώζειν, εἶπον· καλεγγωκώς. Ν [Ἐρρώσεις, πρόσφατος ἐνεργὸς δὲ καὶ ἀμόλυντος] Ἐρυσίνη, δρεπανίδη καὶ ἀπαλὴ μικρόν, [Ἐρυγγάνειν, ὁ ἡμεῖς ἐρεύγεσθαι.] Ἐρυθαίνει, πυρρὸν ποιεῖ· ὅθεν καὶ ἐρύθημα ῥίζα ἡ λεγομένη Ἐρυθρόδανον. Ἐρυθραῖοι, οἱ ἀπὸ πόλεως τῆς ἐν Ἰωνίᾳ Ἐρυθρᾶς τ̄ π̄ ſ. καλουμένης. Ἔρυγμα φύλαγμα καὶ ῥῦμα. Ἐρυμνὴν, ἠσφαλισμένην. Ἐρυσίβη, ληρίδιον

Ἔρυμα Suid.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346246385/8